

være der. De midler, man vælger her, er tvivlsomme. Man kunne være gået en anden vej.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Holger K. Nielsen fastslår heroppefra, at der er et klart flertal, der mener, at disse muligheder ikke er udtømt. Hvor ved vi det fra? Tingene har jo ikke været til afstemning. Det skal vi lige huske. Tingene har ikke været til afstemning, sagt til hr. Holger K. Nielsen.

Det kan i realiteten aldrig blive andet end en politisk vurdering. Det er jo ikke våbeninspektørerne, der afgør, hvornår der ikke er mere at gøre. Det er ikke våbeninspektørerne, der skal træffe den politiske afgørelse. Det er jo landene. Det er jo landene, og derfor kan det aldrig blive andet end en politisk vurdering af, hvornår nok er nok. Saddam Hussein har drevet os rundt i 12 år og 3 måneder, og nu kan vi på trods af 12.000 siders rapporter osv. se, at der er ting, der ikke er blevet redegjort for. Det fik vi beviset for i går. Vi fik også beviset for, at han er villig til at bruge dem.

Med hensyn til det med Sikkerhedsrådet beder jeg bare om at huske på Kosovo 1999. Der var Sikkerhedsrådet kørt ud på et sidespor. Det kom jo først med bagefter. I 1998 var der heller ingen sikkerhedsrådsbeslutning, men den daværende regering holdt sig sandelig ikke tilbage, også på trods af at svenskerne underkendte, at der var et folkeretligt grundlag. Da holdt man sig absolut ikke tilbage for at holde fast i, at det selvfølgelig var et folkeretligt grundlag; at det arbejde, som Folkeretskontoret havde lavet, naturligvis holdt vand; at det var fuldstændig absurd at stå her og diskutere det; og at det svarede til, at hvis man skulle diskutere, hvorvidt Justitsministeriet havde lavet nogle vurderinger af grundloven om ekspropriation, ville man sige, at det ville man ikke høre på. Det var det, hr. Jørgen Estrup fra Det Radikale Venstre sagde dengang. Det er måske værd at huske på.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Jens Rohde svarede mig for lidt siden, at når Bush-administrationen forsøgte at få et flertal for en ny resolution, var det ikke, fordi resolution 1441 ikke legitimerede en militæraktion, men fordi man ønskede at samle politisk flertal. Så er det, jeg slår min husmoderlogik til igen. Så vidt jeg husker, var resolution 1441 vedtaget i enstemmighed. Hvem er det derudover, man skal

samle? Det har jeg meget svært ved at forstå. Hvis man var enig om, at resolution 1441 legitimerede en militær intervention, hvem er det så?

I forhold til spørgsmålet om, om våbeninspektørernes arbejde var formålsløst, synes jeg, det er noget opstillet, hvis jeg må tillade mig at bruge det ord, at hr. Jens Rohde mener, at det kan hr. Jens Rohde bedre vurdere end de folk, der rent faktisk er våbeninspektører og er ude i marken.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, det kan være formålstjenligt for den videre debat, hvis udenrigsministeren går på talerstolen og enten bekræfter eller afkræfter det referat, som hr. Niels Helveg Petersen har bragt på bane fra den 19. marts, hvori der står, at et flertal af Sikkerhedsrådets medlemmer har talt for, at våbeninspektørerne skulle have mere tid til deres arbejde, og at der kun er 4 lande, der er gået imod. Når hr. Jens Rohde ikke kan eller vil svare, så mener jeg, at udenrigsministeren bør gå på talerstolen og redegøre for det referat fra FN's Sikkerhedsråds møde af 19. marts, sådan at vi kan få en lidt mere kvalificeret debat.

Det næste spørgsmål til hr. Jens Rohde er, om hr. Jens Rohde ikke kan bekræfte, at konsekvensen af svaret på spørgsmål 179 om, hvorvidt man kan gå ind i Irak, er, at Tyrkiet under påberøelse af resolution 1441 kan meddele: Vi går ind i Irak med henblik på afvæbning af Saddam Hussein?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg står her med det referat i hånden, som vi forsøger at få hr. Jens Rohde til at forholde sig til. Jeg prøvede før at spørge, om Venstres ordfører kunne bekræfte, at for 48 timer siden var der kun 4 ud af 15 medlemmer af Sikkerhedsrådet, der gik ind for en militær aktion på det foreliggende grundlag.

Venstres ordfører valgte ikke at svare. Det kan skyldes, at Venstres ordfører ikke har læst referatet fra FN's Sikkerhedsråd. Det kan være helt fair. Jeg skal overbringe Venstres ordfører en kopi, så han ved selvsyn kan konstatere, at det forholder sig sådan.

Men lad os lige få et svar fra talerstolen. Vil hr. Jens Rohde bekræfte, at kun 4 ud af 15 medlemmer af Sikkerhedsrådet går ind for en militær aktion? Hvordan i alverden kan hr. Jens